

Саопштење за јавност

BEREC очекује мишљења о Смерницама за примену нових прописа о мрежној неутралности

Тело европских регулатора за електронске комуникације (BEREC) је 6. јуна 2016. године објавило почетак јавних консултација о [нацрту Смерница за спровођење нових прописа о мрежној неутралности од стране регулатора](#) и позвало заинтересоване стране да доставе своје мишљење у наредних шест недеља, како се јавне консултације завршавају **18. јула 2016. године**.

Комплетне информације се могу наћи на:

http://berec.europa.eu/eng/news_consultations/ongoing_public_consultations/3771-public-consultation-on-draft-berec-guidelines-on-implementation-of-net-neutrality-rules

BEREC ће пре објављивања коначне верзије Смерница, односно до 30. августа 2016. године, разматрати све пристигле коментаре.

Пропис¹ ЕУ који штити отворен приступ Интернету, а који се обично назива Уредба о јединственом тржишту телекомуникација, усвојен је у новембру 2015. године, а ступио је на снагу 30. априла. Овај пропис укључује и захтев да BEREC обезбеди смернице за спровођење обавеза националних регулаторних тела.

О BEREC-у

BEREC (Тело европских регулатора за електронске комуникације) се састоји од Одбора регулатора који чине директори 28 националних регулаторних тела (у даљем тексту: регулатора). BEREC саветује Европску комисију и регулаторе држава чланица и помаже Европском парламенту и Савету у вези с питањима која се односе на примену регулаторног оквира ЕУ за област електронских комуникација. BEREC настоји да обезбеди равноправну конкуренцију и доследност прописа на унутрашњем тржишту електронских комуникација, чиме се обезбеђује корист за европске потрошаче.

Који прописи уређују мрежну неутралност?

Уредба штити принцип да Интернет саобраћај треба да буде третиран на равноправан начин, дајући крајњим корисницима право да информације и садржаји којима приступају и које шире буду ствар њиховог избора.

Уредба садржи низ мера којима се: „штите крајњи корисници и паралелно гарантује непрекидно функционисање Интернет екосистема који преставља покретач иновација.“ Ове мере обухватају прописе од тога како пружаоци Интернет услуга могу да управљају подацима о саобраћају на својим мрежама („управљање саобраћајем“), до обавеза пружалаца Интернет услуга да објављују у својим уговорима услове пружања приступа Интернету. Ове мере такође укључују обавезе регулатора да контролишу и обезбеде усаглашеност с прописима.

¹ Regulation (EU) 2015/2120 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 laying down measures concerning open internet access and amending Directive 2002/22/EC on universal service and users' rights relating to electronic communications networks and services and Regulation (EU) No 531/2012 on roaming on public mobile communications networks within the Union, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015R2120&from=EN>

Уредба такође захтева од BEREC-а да припреми смернице о томе како би регулатори требало да спроводе своје обавезе, које морају да се усвоје до 30. августа 2016. године. Конкретно, смернице би требало да обухвате обавезе регулатора да строго контролишу и обезбеде усклађеност са прописима, да би се заштитило равноправно и недискриминаторно третирање саобраћаја при пружању услуга приступа Интернету и релевантна права крајњих корисника, како је прописано чл. 3. и 4. Уредбе.

Смернице BEREC-а представљају препоруке о којима би регулатори требало строго да воде рачуна при спровођењу прописа. На тај начин, Смернице ће допринети доследној примени Уредбе и тиме допринети правној сигурности заинтересованих страна.

Шта је обухваћено Смерницама BEREC-а?

Смернице следе структуру Уредбе и укључују текст релевантних чланова и уводних изјава како би читаоцу омогућили лакше праћење текста Уредбе, а почињу основним описом предмета и оквира Уредбе и релевантним дефиницијама које се користе у Смерницама.

Затим се баве тржишном праксом. Такозвани „бесплатни саобраћај“ (*“zero rating”*) о којем је било доста расправе је најчешћа врста тржишне праксе која је тренутно присутна на тржишту, а Смернице анализирају различите врсте понуда бесплатно саобраћаја. Регулаторни приступ који је описан у Смерницама јесте да би регулатори требало да користе неколико критеријума за процену тржишних пракси, пошто се без такве процене не може извући много недвосмислених закључака о томе да ли су оне дозвољене према Уредби.

Следеће важно питање јесте регулаторна процена пракси управљања саобраћајем које примењују пружаоци Интернет услуга, која је описана корак по корак, а обухвата равноправан третман саобраћаја; оправдано управљање различитим категоријама саобраћаја; и управљање ванредним саобраћајем које превазилази оправдано управљање саобраћајем. Овај последњи вид се састоји из три изузетка који су прописани Уредбом – (а) усаглашеност са правним обавезама; (б) очување интегритета и безбедности; и (ц) управљање загушењем.

Смернице се такође баве регулаторном проценом посебних услуга, анализирајући како да процене два кумулативна захтева која су прописана Уредбом. На основу „захтева неопходности“, треба да буде објективно неопходно да се испуне захтеви одређеног нивоа квалитета који се не може осигурати стандардним Интернетом по принципу максималног труда (*„best effort”*). На основу “захтева капацитета”, капацитет мреже мора бити довољан да пружи посебне услуге, поред свих других услуга приступа Интернету које пружа.

Смернице затим описују како регулатори да обезбеде да пружаоци Интернет услуга испуне своје обавезе јавности у вези с услугама приступа Интернета које пружају. Конкретно, бави се информацијама из уговора и објављеним информацијама о мерама управљања саобраћајем, брзини и другим параметрима квалитета услуга који се односе на услуге приступа Интернету преко фиксних и мобилних мрежа.

Коначно, Смернице се баве обавезама регулатора које се односе на надзор и спровођење. Од регулатора се захтева да обезбеди усаглашеност с прописима, као и да строго контролише и да се залаже за непрестану расположивост недискриминаторних услуга приступа Интернету на нивоима квалитета који

одражавању напредак у технологији. Поред тога, регулатори су дужни да на годишњем нивоу објављују извештаје о контроли и резултатима.

Више информација је доступно на: <http://berec.europa.eu/>

О BEREC-овим Смерницама о мрежној неутралности

УВОД

Шта је мрежна неутралност и зашто је важна?

Мрежна неутралност се односи на дебату о начину на који пружаоци Интернет услуга (у даљем тексту: провајдери) управљају подацима или „саобраћајем“ који се преноси преко њихових мрежа када претплатници широкопојасних услуга („крајњи корисници“ у праву ЕУ) траже податке од пружалаца садржаја, апликација или услуга као што су YouTube и Spotify, као и при размени саобраћаја између крајњих корисника.

Интернет по принципу „максималног труда“ („*best effort*“) се односи на равноправан третман преноса података преко Интернета, односно предвиђено је да овакав принцип Интернета преноси податке без обзира на то шта они садрже, која апликација их преноси, одакле долазе и куда иду. Предности Интернета по принципу максималног труда се нарочито односе на раздвајање апликација које раде преко Интернета. Овакво раздвајање омогућава иновацију апликација независно од провајдера, унапређујући тако избор који има крајњи корисник.

Каква су BEREC-ова искуства са питањима која се односе на мрежну неутралност?

BEREC се интензивно бави овом темом од 2010. године и истражује питања као што су [транспарентност](#), [питања конкуренције](#), [квалитет услуга](#), [контрола квалитета](#) и [IP интерконекија](#) у контексту мрежне неутралности. BEREC је такође спровео истраживање [пракси управљања саобраћајем](#) и објавио резултате истраживања о томе [како корисници вреднују мрежну неутралност](#). Осим тога, BEREC је обезбедио информације институцијама ЕУ током преговора о Уредби о јединственом тржишту телекомуникација која је утврдила ове нове прописе.

Зашто се BEREC бави спровођењем прописа о мрежној неутралности?

Као европско тело које окупља сва национална регулаторна тела (у даљем тексту: регулаторе), BEREC располаже практичним знањем, искуством и стручношћу својих регулатора. У европском пропису којим се BEREC успоставља, каже се да би BEREC требало да саветује, како европске институције, тако и регулаторе за област електронских комуникација.

Примена уредбе као једног вида закона ЕУ о мрежној неутралности (уместо, на пример директиве) значи да је текст закона исти у свим државама ЕУ/ЕЕА. Ипак, пружањем смерница о томе како би регулатори требало да примене пропис, BEREC може да се ослони на своју техничку и регулаторну стручност како би додатно допринео доследној примени прописа широм држава ЕУ/ЕЕА.

Шта нови пропис значи за мрежну неутралност?

Провајдерима је забрањено да блокирају или да успоравају Интернет саобраћај, осим ако је то неопходно. Ови изузеци ограничени су на: усклађеност управљања

саобраћајем с правним нормама, обезбеђење интегритета и безбедности мрежа и решавање загушења саобраћаја, под условом да се еквивалентне категорије саобраћаја третирају равноправно. Уредба такође уводи у право ЕУ очување права корисника да има „слободу да приступа информацијама и садржајима и да их шири, да користи апликације и услуге по сопственом избору“. Конкретне одредбе обезбеђују да национална тела могу да спроведу ово ново право.

ШТА СЕ РЕГУЛИШЕ И ШТА СЕ ШТИТИ УРЕДБОМ

Који крајњи корисници се штите Уредбом и на који начин?

Уредба успоставља права у односу на отворени Интернет за „крајње кориснике“. Употребљавајући правне дефиниције из регулаторног оквира ЕУ за област електронских комуникација, BEREC је разумео да се права односе и на приватне и на пословне кориснике услуга приступа Интернету. Међу правним лицима која имају ову заштиту су и пружаоци садржаја и апликација, уколико користе услугу приступа Интернету за пружање садржаја или апликација другим крајњим корисницима. Пружалац садржаја и апликација је компанија која пружа садржај (нпр. вебсајтове, блогове, видео снимке) и/или апликације (нпр. претраживаче, VoIP апликације) и/или услуге које су доступне на Интернету.

Баш као и пружање права крајњим корисницима, Уредбом су утврђени и општи прописи „да се заштити једнако и недискриминаторно третирање саобраћаја“. Постоји опште схватање да је Интернет у великој мери допринео привредном расту и иновацијама – мале баријере за улазак на отворену Интернет платформу су обезбедиле нарочито плодно тло за развој нових садржаја и апликација и за слободан проток информација. Ови нови прописи који се односе на мрежну неутралност настоје да обезбеде да Интернет екосистем може да настави да се развија као покретач иновација и слободе изражавања.

Које врсте услуга су обухваћене Уредбом?

Уредба обухвата пружање услуга приступа Интернету и специјализованих услуга (види у наставку). Што се тиче **услуга приступа Интернету**, реч је о **јавно доступним услугама електронских комуникација** које **пружају приступ Интернету, а самим тим и везу са практично свим крајњим тачкама Интернета**, без обзира на технологију која се користи (нпр. оптичка, кабловска, мобилна мрежа) и без обзира на терминалну опрему која се користи (нпр. мобилни телефон, таблет, лаптоп).

Према томе, BEREC разматра следеће теме, с обзиром на то да су оне изван оквира Уредбе и **нису предмет прописа**:

- Подложност процени регулатора када су у питању појединачни случајеви, приступ Интернету који пружају кафићи и ресторани (нпр. *Wi-Fi hotspot*) и интерне корпоративне мреже, јер оне су обично ограничене на унапред одређену групу и самим тим можда нису „јавно доступне“.
- Примене код којих приступ Интернету контролише терминална опрема, као што су уређаји који међусобно комуницирају (M2M), попут аутоматских мерача и читача е-књига.

С друге стране, BEREC разматра „**секундарне услуге Интернета**“ које су ушле у оквир **Уредбе и кршење прописа**. BEREC дефинише секундарну услугу Интернета као услугу

која би ограничила приступ услугама или апликацијама (нпр. забрана коришћења VoIP-а или видео стриминга) или која би омогућила приступ само предефинисаном делу Интернета (нпр. само приступ одређеним вебсајтовима).

Зашто провајдери треба да обезбеде приступ „практично свим крајњим тачкама Интернета“ уместо целом Интернету?

BEREC је разумео да се ови прописи односе на приступ „практично“ сви деловима Интернета јер провајдер који пружа приступ контролише само мали део Интернета, па је могуће да не може да се дође до свих делова Интернета у сваком тренутку из разлога који су изван моћи провајдера, односно услед прописа у другим земљама.

Да ли Уредба обухвата услуге међуповезивања?

Услуге међуповезивања се разликују од услуга приступа Интернету. Међуповезивање омогућује размену саобраћаја између мрежа широм Интернета, а услуге међуповезивања може пружати много различитих оператора, укључујући и велепродајне („окосница“) и малопродајне телекомуникационе операторе, компаније које имају мреже за дистрибуцију садржаја и велике пружаоце садржаја (нпр. YouTube, Netflix) који имају сопствене мреже за дистрибуцију садржаја.

С обзиром на то да је Уредба усмерена на услуге приступа Интернету које се пружају крајњим корисницима, **BEREC не сматра да услуге међуповезивања улазе у оквир Уредбе.** Међутим, регулатор може узети у обзир прописе и праксе провајдера који се тичу међуповезивања, уколико они утичу на ограничавање остваривања права крајњих корисника која су прописана чланом 3, став 1. На пример, ово може бити релевантно у неким случајевима, као на пример ако се међуповезивање спроводи на начин који настоји да заобиђе Уредбу.

БЕСПЛАТНИ САОБРАЋАЈ

Шта је „бесплатни саобраћај“?

„Бесплатни саобраћај“ значи да провајдер примењује цену једнаку нули за проток података који се односе на одређену апликацију или врсту апликација (и да се за те апликације не постављају ограничења у количини пренетих података од стране оператора који пружају услугу приступа Интернету). На пример, ако оператор услуге приступа Интернету кориснику не наплаћује посебно пренос података који се користе за приступ одређеној апликацији за слушање музике или уопште апликацијама за слушање музике, тада провајдер примењује „бесплатни саобраћај“ на ове апликације. У смислу спровођења Уредбе, Смернице BEREC-а сматрају да је „бесплатни саобраћај“ једна од тржишних пракси које се наводе у члану 3, став 2. Уредбе.

Да ли Уредба дозвољава „бесплатни саобраћај“?

Зависи. Постоје различите врсте пракси „бесплатног саобраћаја“, а неке од њих су проблематичније од осталих. Смернице BEREC-а анализирају различите примере и пружају савет у погледу тога до које мере би се они могли сматрати дозвољеним у складу са Уредбом.

Смернице BEREC-а објашњавају да су неке праксе јасно забрањене – то је случај када су све апликације блокиране или успорене када се испуни одређена квота података, осим апликација на које се примењује „бесплатан саобраћај“. Остале нису тако

недвосмислене, па ће регулатори морати да их процењују на основу скупа критеријума који је дат у Смерницама.

Како ће регулатори оцењивати да ли су одређени случајеви „бесплатног саобраћаја“ дозвољени?

Критеријуми које регулатори треба да узму у обзир при оцењивању „бесплатног саобраћаја“ и осталих тржишних пракси укључују следеће:

- да ли праксе заобилазе опште циљеве Уредбе (да „штите равноправан и недискриминаторан третман саобраћаја“ и да „гарантују непрекидно функционисање Интернет екосистема као покретача“);
- позиције коју на тржишту имају пружаоци Интернет услуга и пружаоци садржаја и апликација;
- евентуални утицај на права крајњих корисника, како приватних тако и пословних, нпр. смањење опсега доступних апликација, подстицаји за крајње кориснике да користе одређене апликације, или да ли постоји физичко смањење избора који има крајњи корисник;
- утицај на права крајњих корисника код пружалаца садржаја и апликација, нпр. има ли последица на врсте садржаја и апликација које пружалац садржаја и апликација може да пружа, односно да ли су ови пружаоци материјално обесхрабрани да уђу на тржиште;
- степен праксе (нпр. број крајњих корисника који су претплаћени на ову понуду) и мера у којој крајњи корисници имају приступ другим понудама и/или другим Интернет провајдерима;
- евентуални утицај на слободу изражавања и медијски плурализам.

УПРАВЉАЊЕ САОБРАЋАЈЕМ

Шта је управљање саобраћајем и шта је „равноправан третман“?

Када крајњи корисници комуницирају преко Интернета, саобраћај података се одвија између терминалних уређаја крајњих корисника. Саобраћај се шаље преко мрежа провајдера преко којих су крајњи корисници повезани с Интернетом, као и преко евентуалних посредних мрежа. Начин на који се саобраћај прослеђује се назива „управљање саобраћајем“, а може да укључује уобичајен принцип првенства према редоследу пристизања или напредније начине распоређивања саобраћаја преко мрежа.

Када се саобраћај преусперава по принципу првенства према редоследу пристизања, то се сматра „равноправним третманом“. Као што је објашњено у Смерницама BEREC-а, то не значи неопходно и да ће сви крајњи корисници имати идентично искуство када је реч о ефикасности услуге. Ипак, ако се саобраћај третира независно од апликација и крајњих корисника, сматра се да се саобраћај третира равноправно. Самим тим, Уредба и Смернице настоје да очувају принцип Интернета „с краја на крај“.

Какво управљање саобраћајем је дозвољено Уредбом?

Уредба дозвољава друге начина управљања саобраћајем, под ограниченим условима. У другом кораку, Уредба дозвољава „рационално управљање саобраћајем“, које се може примењивати да би се направила разлика између „категорија саобраћаја“. У

трећем кораку, Уредба описује три конкретна изузетка која су дозвољена под строжијим условима. Реч је о следећим изузецима:

- a) усаглашавање с другим законима
- b) очување интегритета и безбедности
- c) мере управљања загушењем

Погледајте још детаља у наставку у вези са регулаторном проценом управљања саобраћајем која је описана у другом и трећем кораку.

Како ће регулатор проценити да ли мере управљања саобраћајем треба сматрати „рационалним“?

Да би се сматрало „рационалним“, управљање саобраћајем би требало да се заснива на објективно различитим техничким захтевима у погледу квалитета услуге конкретних категорија саобраћаја.

Регулатор може да постави провајдерима питања која се односе на њихову примену категорија саобраћаја, рецимо: Које категорије примењују? Који се захтеви у погледу квалитета услуга примењују на сваку од категорија? Које пакете података преноси која категорија? На основу одговора, регулатор би могао да процени да ли је дата пракса управљања саобраћајем у складу са захтевима Уредбе (конкретно са чланом 3, став 3. подстав 2.).

BEREC сматра да би категорије саобраћаја могле да се дефинишу, на пример, у односу на протокол апликационог слоја или генерички тип апликације, али само уколико се:

- i. ово повеже са објективно различитим техничким захтевима квалитета услуга;
- ii. апликације са еквивалентним захтевима сврставају у исту категорију;
- iii. пружи образложење које је релевантно за дату категорију саобраћаја.

Осим тога, регулатор би требало да обезбеди да ове мере не контролишу одређен садржај (тј. било шта из садржаја протокола транспортног слоја – другим речима конкретан садржај који пружају сами крајњи корисници, као што су текст, слике и видео снимци) и да се, темељећи се на недискриминацији, криптован саобраћај третира равноправно као и нормалан саобраћај.

Како ће регулатори проценити да ли би мере управљања саобраћајем требало сматрати „изузетним“?

Члан 3, став 3, подстав 3. описује забрањене праксе управљања саобраћајем, а могу се описати са седам основних принципа које регулатори треба да користе при процењивању пракси провајдера. Између одређених садржаја, апликација, услуга, или одређених категорија истих:

- нема блокирања,
- нема успоравања,
- нема алтернације,
- нема ограничења,
- нема ометања,
- нема деградације, и
- нема дискриминације.

Праксе које нису у складу са ових седам основних принципа, или које на други начин превазилазе „рационално управљање саобраћајем“ (као што је претходно објашњено), провајдери могу примењивати само када се уклапају у три конкретна изузетка која су претходно наведена (а) усаглашавање с другим законима, б) очување интегритета и безбедности, ц) мере управљања загушењем). У свим овим изузецима, мера управљања саобраћајем мора да буде неопходна за остварење датог изузетка и примењује се „само докле је неопходно.“

ПОСЕБНЕ УСЛУГЕ

Шта су посебне услуге и зашто су оне релевантне за Уредбу?

BEREC користи израз „посебне услуге“ као скраћени израз за дужи израз који се користи у Уредби: *„услуге које нису услуге приступа Интернету и које су оптимизоване за одређен садржај, апликације или услуге, или њихову комбинацију, ако је та оптимизација потребна како би се задовољили захтеви за одређен ниво квалитета садржаја, апликација или услуга.“*

Смернице BEREC-а дају неколико примера тога шта све може да се сматра посебним услугама, као што су VoLTE (говорни позиви високог квалитета преко мобилних мрежа) и линеарни пренос (уживо) услуга IPTV-а уз посебне захтеве у погледу квалитета. Други пример се односи на здравствене услуге у реалном времену (нпр. хируршки захвати на даљину). BEREC сматра да су овакве услуге дозвољене, уколико су у складу са строгим захтевима Уредбе (прописаним чланом 3, став 5).

Шта је захтев неопходности и како ће га регулатори процењивати?

Да би посебне услуге биле дозвољене, у складу са Уредбом, морало би да буде неопходно да испуњавају захтеве за одређен ниво квалитета. Смернице BEREC-а препоручују да регулатори процене овај „захтев неопходности“ тако што ће прво тражити информације од провајдера о њиховим услугама, а затим проценити да ли су захтеви испуњени.

При процењивању, регулатори ће бити нарочито заинтересовани за техничке параметре, као што су кашњење, варијација кашњења и губитак пакета. Узимајући у обзир ове техничке параметре, регулатори би требало да процене да ли је одређен ниво квалитета објективно неопходан и да ли се он заиста не може обезбедити преко Интернета. Уколико то није случај, ове услуге се неће дозволити. Ако услуга прође тест, регулатор ће, такође, морати да оцени „захтев за капацитет“ који је описан у наставку.

Шта је захтев за капацитет и како ће га регулатори процењивати?

Други главни критеријум на основу ког Уредба дозвољава пружање посебних услуга јесте да постоји довољан мрежни капацитет како услуга приступа Интернету не би била деградирана. BEREC препоручује да регулатори, при оцењивању праксе, затраже од провајдера информације о томе како обезбеђују довољан капацитет и обим посебне услуге која се пружа.

Смернице такође објашњавају да би регулатори могли да процене да ли се пружа довољан капацитет мерењем услуге приступа Интернету. Регулатори би требало да обаве мерење квалитета са и без посебних услуга, а да затим анализирају параметре квалитета као што су кашњење, варијација кашњења и губитак пакета. Оваква анализа

би требало да омогући регулатору да процени да ли је општи квалитет приступа Интернету смањен услед пружања одређених посебних услуга.

ЈАВНОСТ

Које захтеве у смислу јавности Уредба уводи за провајдере?

Уредба захтева од провајдера да пружи информације о својим услугама приступа Интернету, као што су брзине, ограничења количине података, све мере управљања саобраћајем које се примењују на њихове услуге, као и да објасне да ли и на који начин посебне услуге могу да утичу на услуге приступа Интернету које пружају. Провајдери су дужни да пружи ове информације у својим уговорима и да их објаве (нпр. у промотивном материјалу или на свом вебсајту).

Шта се у Смерницама BEREC-а каже о захтевима у погледу јавности?

Одредбе које се односе на јавност се више односе на провајдере него на регулаторе. Ипак, регулатори треба да обезбеде да провајдери испуњавају захтеве у погледу јавности. Зато су у Смерницама дати примери добре праксе које би провајдери требало да се придржавају како би њихове информације биле транспарентне, тј. требало би да буду лако доступне, тачне, смислене и требало би да омогуће поређење с другим понудама.

Које се информације о брзини захтевају?

Уредба захтева од провајдера да пружи информације о брзинама које сваки крајњи корисник може да очекује да има. Када је реч о фиксним услугама, ово се односи на минималне, уобичајено доступне и максималне брзине, као и на све брзине које се рекламирају, док се за мобилне услуге пружају информације о процењеној максималној брзини као и свим брзинама које се рекламирају.

Смернице BEREC-а дају примере захтева које регулатори могу да поставе за различите врсте брзина и да воде рачуна, између осталог, о следећем:

- „максимална брзина“ за фиксне услуге би требало да буде доступна крајњем кориснику барем неко време (нпр. најмање једном дневно)
- „уобичајено доступна брзина“ за фиксне услуге је брзина коју би крајњи корисник могао очекује да има већину времена, а она има две димензије – саму брзину и проценат времена у коме је ова брзина доступна током посматраног периода
- „процењена максимална брзина“ за мобилне услуге би требало да буде објашњена тако да крајњи корисници могу да разумеју реално доступну максималну брзину на различитим локацијама у реалним условима коришћења. Један од начина да се ово уради јесте да се користе мапе, које укључују брзине на локацијама у затвореном и на отвореном простору.

ЗАДАЦИ РЕГУЛАТОРА

Како ће регулатори обезбедити потпуно и правилно спровођење нових прописа?

Уредба захтева од регулатора да „помно прате и обезбеде усклађеност“ с новим прописима, као и да „промовишу трајну доступност недискриминаторних услуга

приступа Интернету на нивоу квалитета који одражава технолошки напредак“. Смернице BEREC-а објашњавају да ово подразумева различите задатке за регулаторе:

- **Надзор.** Подразумева контролу различитих елемената, као што су услови уговора, јавност информација, тржишне праксе (нпр. понуде „бесплатног саобраћаја“ на тржишту) праксе управљања саобраћајем за услуге приступа Интернету и посебне услуге. Надзор се обавља кроз процену тржишта, обављање техничких мерења и скупљање информација из различитих извора, као што су провајдери и крајњи корисници.
- **Спровођење.** Смернице утврђују различите интервенције које регулатор може да предузме. Оне укључују захтев да провајдери решавају евентуална деградација услуга приступа Интернету, захтев да провајдери престану са проблематичним праксама управљања саобраћајем или их измене, захтев да провајдери престану да пружају посебне услуге ако не обезбеде да довољан капацитет буде доступан за услуге приступа Интернету, као и да провајдерима изричу новчане казне у случају прекршаја.
- **Извештавање.** Уредба захтева од регулатора да Европској комисији и BEREC-у поднесе годишњи извештај о резултатима спровођења ових прописа. Смернице BEREC-а прописују када би ови годишњи извештаји требало да се подносе и које информације би требало да садрже.